

det følgende Aar efterat denne almindelige Resolution var afgivet, saa faldt der den udtryksfælige kongelige Resolution, at de Arbeider, som General-Lodskammeret i denne Retning havde for, skulde ikke angaae Consumtionen i Kjøbenhavn, fordi det var Kongens Villie, at den skulde vedblive i Kjøbenhavn, og efter denne troer jeg, at alle de vedkommende Officierer, om hvilke her er Tale, og som alle ere ansatte efter den Tid, have havt Grund til at antage, at deres Ansættelse ikke var saa precar. Om man nu vil lægge en afgjørende Bøgt paa dette eller ikke, det vil jeg overlade til Enhver, men det kan ikke nytte, at den ærede Ordfører vil bortraffonnere det factiff Rigtige i min Betragtning, thi det har saaledes fundet Sted siden den kongelige Resolution faldt, det veed jeg bedst, som stadig har havt med disse Forhold at gjøre.

Ordføreren: Jeg har seet mange Embedsmænd, constituerede af Kongen i en lang Række af Aar, meget længere end de her omtalte Embedsmænd have været constituerede; det har været under saadanne Forhold, hvor der skulde finde en Omregulering af Embeder Sted, f. Ex. af Herredsfogedstjenesten, og de Mænd, der i slige Tilfælde efter deres eget Dunst have været constituerede, ja som paa trængende have begjæret at faae en god Indtægt i nogle Aar, have aldrig troet, og Staten har aldrig erkjendt, at de havde mindste Krav paa, enten at faae Embedet igjen eller at faae Pension. De Embedsmænds Stilling, hvorom der her tales, er aldeles den samme. Det forundrede mig noget at høre, at Ministeren gaaer ud fra, at de skulde have troet, at Consumtionen i Kjøbenhavn skulde vedblive, og at de vilde beholde deres Stillinger. Den 22de November 1848 talte vi hert Salen om Consumtionens Ophævelse, og da talte Ministeren ikke noget om, at den maatte vedblive for Kjøbenhavn. Han talte i Almindelighed om, at man havde fremstjyndet disse Arbeider, at han vel vidste, hvormeget Consumtionens Ophævelse ønskedes, og at det kun var ved tilfældige Omstændigheder, som vare satte i Forbindelse med Sagen, at den var bleven forsinket. Nu vil jeg dog spørge, om den Mænd, som i 1850 er bleven ansat som Con-

sumtions skriver, under disse Omstændigheder har havt nogen som helst Grund til at troe, at det var en varig Bestilling, som han dengang indtraadte i.

Finantsministeren: Der var slet ikke i 1848 nogen Opfordring for mig til at udvikle for den overordentlige Rigsforsamling, hvorvidt Consumtionens Ophævelse skulde strække sig eller ikke; at det stedse har været min Anskuelse, at Consumtionen burde vedblive i Kjøbenhavn, og at det endnu er min Anskuelse, at det havde været det Unseligste, troer jeg ikke, jeg behøver videre at fremhæve.

Monrad: Jeg skal tilraade Thinget at slutte sig til Minoriteten, hvortil jeg selv hører, som har foreslaaet at bevilge de tre Personer den foreslaaede Sum, ikke som Bartpenge, men som Pension. At bevilge dem højere Summer, at betragte disse constituerede Embedsmænd som fast ansatte Embedsmænd, saaledes som Lovforslaget gaaer ud paa, vilde, efter hele Udvalgets Mening, være at gaae for vidt; vi troe, at det, at de virkelig kun vare constituerede, maatte tages i Betragtning, og have sin Betydning med Hensyn til, om de havde en saadan lovhjemlet Afgang til Pension eller ikke. Efter den hele Aand, hvortil Thinget pleier at behandle disse Sager og lempe disse Overgangstilstande, er det sandsynligt, at Thingets Medlemmer ikke ville finde nogen Betænkelse ved at tilstaae disse tre Mænd de foreslaaede Summer som Pension. Jeg troer ikke, det har været Udvalgets Fleertals Mening, at man, ved at bevilge dem Bartpenge paa 5 Aar, skulde affære dem Afgang til senere at faae Pension, og jeg antager derfor, at, hvis Thinget nu gif ind paa Fleertallets Forslag, saa vilde Spørgsmaalet vende tilbage her om 5 Aar; men jeg synes, at det i sig selv er saa ubetydeligt, og at det er saa rimelige Summer, Udvalget i det Hele har foreslaaet bevilget, at man gjør bedst i, strax at bevilge dem en Pension, og ikke lade denne Sag vende oftere tilbage.

Ordføreren: Jeg troer ikke, at Afgang til Pension kan affæres Nogen; naar den lovgivende Magt er enig om at tilstaae en Mand Pension, saa kan den naturligtvis gjøre det, derved foruretter man Ingen; men